

Mga Susing Pangungusap para sa 2026 International Chinese-speaking Conference

**Inihahayag ng Job na ang Biblia na may animnapu't anim na aklat
ay para lamang sa iisang bagay: ang maipamahagi ng Diyos sa loob ni Kristo
sa pamamagitan ng Espiritu ang Kanyang sarili tungo sa atin upang maging ating buhay,
ating kalikasan, at ating lahat-lahat upang maipamuhay natin si Kristo at maihayag si Kristo;
ito dapat ang prinsipyo na namamahala sa ating buhay.**

**Nanampalataya si Noe sa Diyos, lumakad kasama ng Diyos,
nagbigay-lugod sa Diyos, at nagtamasa sa lahat ng kung ano ang Diyos.**

**Dudurugin at papatayin ng sama-samang Kristo bilang ang bato at ang bundok,
ang Kasintahang lalaki kasama ang Kanyang kasintahang babae, ang sama-samang tao
ng Diyos na may hininga ng Diyos, si Antikristo at ang kanyang mga hukbo
sa pamamagitan ng hininga, ng tabak, ng Kanyang bibig.**

**Kay Kristo ang Diyos ay naibuo tungo sa tao,
ang tao ay naibuo tungo sa Diyos,
at ang Diyos at tao ay napagsama upang maging isang entidad,
na tinatawag na Diyos-tao.**

**Mga Balangkas ng mga Mensahe
para sa International Chinese-speaking Conference
Pebrero 13-15, 2026**

**PANGKALAHATANG PAKSA:
SINA NOE, DANIEL, AT JOB—MGA TULARAN NG PAMUMUHAY NG ISANG NANANAIG NA BUHAY
SA LINYA NG BUHAY UPANG TUPARIN ANG EKONOMIYA NG DIYOS**

Mensahe Isa

Pamumuhay at Paggawa ayon sa Pangitain ng Kapanahunan upang Baguhin ang Kapanahunan

Babasahin sa Kasulatan: Ezek. 14:14, 20; Gen. 6:8; Mat. 24:37-39; Dan. 2:34-35; Job 42:5-6

- I. Sina Noe, Daniel, at Job ay mga tularan na naghahayag kung paano tayo makapamumuhay ng nananaig na buhay sa linya ng buhay upang tuparin ang ekonomiya ng Diyos; ito ay ang mamuhay at gumawa ayon sa pangitain ng kapanahunan upang baguhin ang kapanahunan—Ezek. 14:14, 20; Gen. 2:9; Apoc. 2:7; 22:1-2; Mat. 24:37-39, 45-51; Dan. 2:34-35; Gawa 26:19; 2 Tim. 4:8.**
- II. Inihahayag ng mga buhay nina Noe, Daniel, at Job ang Tres-unong Diyos na namamahagi ng Kanyang sarili, nagsasagawa ng Kanyang sarili, tungo sa Kanyang pinili at tinubos na bayan upang tuparin ang Kanyang walang hanggang ekonomiya; ang buong Biblia ay isinulat ayon sa namamahalang prinsipyo ng Tres-unong Diyos na namamahagi ng Kanyang sarili tungo sa atin upang ating maranasan Siya, matamasa Siya, at mahayag Siya para sa katuparan ng Kanyang dibinong ekonomiya—cf. 1 Tim. 1:3-4; Efe. 3:2; 1 Ped. 4:10; Awit 36:8-9; 2 Cor. 13:14; Efe. 3:16-19:**
 - A. Makikita natin kay Noe ang Diyos Ama sa Kanyang katapatan na ingatan ang Kanyang walang hanggang tipan (isinasagisag ng bahaghari), na siyang Kanyang walang hanggang ekonomiya na ipamahagi ang nagpapaloob ng lahat na Kristo tungo sa Kanyang piniling bayan bilang katuwiran, kabanalan, at kaluwalhatian upang gawin silang matalinong pagtatanghal ng lahat ng kung ano si Kristo—Gen. 3:24; 9:8-17; Ezek. 1:26-28; 36:22-38; Mat. 26:28; Heb. 8:8-12; 1 Cor. 1:9, 24-30; 2:9-10; Efe. 2:10; 5:25-27; Apoc. 4:3; 21:18-20.
 - B. Makikita natin kay Daniel na si Kristo na Anak ay ang sentralidad at unibersalidad ng pagkilos ng Diyos at na ang gol ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos ay ang magkaroon ng sama-samang Kristo, si Kristo kasama ang Kanyang mga mandaraig, bilang dumudurog na bato upang maging Kanyang pampanahunang instrumento upang tapusin ang kapanahunang ito at maging isang malaking bundok na pupunô sa buong lupa, ginagawang kaharian ng Diyos ang buong lupa—Dan. 2:31-45; 7:13-14; 10:4-9; Joel 3:11; Apoc. 12:1-2, 5, 11; 19:7-21.
 - C. Makikita natin kay Job ang Diyos Espiritu na nagdadala sa Kanyang mga mangingibig sa proseso ng transpormasyon sa pamamagitan ng pagpapabago ng Espiritu Santo sa kanilang pagkakita sa Diyos upang matamo ang Diyos at matransporma ng Diyos upang maisagawa ang kung ano ang nasa puso ng Diyos sa pamamagitan ng pagiging Diyos sa buhay, sa kalikasan, at sa anyo subalit hindi sa pagka-Diyos para sa pansama-samang kahayagan ng Diyos, ang kaluwalhatian ng Diyos—Job 10:13; 42:5-6; Efe. 3:9; Mat. 5:8; 2 Cor. 3:16-18; Tito 3:5; 1 Cor. 10:31; Efe. 3:20-21; Apoc. 21:10-11.
- III. “Subalit si Noe ay nakasumpong ng biyaya sa paningin ni Jehovah”—Gen. 6:8:**
 - A. Inihahayag ng buhay at gawa ni Noe kung gaano kalaki ang magagawa ng biyaya para sa mga natisod na tao; ang biyaya ay ang kahanga-hangang Kristo bilang ating tagapagpasan ng kabigatan, ginagawa ang lahat ng bagay alang-alang sa atin para sa ating katamasahan—bb. 1-14; Mat. 24:37-39; 2 Cor. 12:7-9;
 1. Ang laman ay ang presensiya ng diyablo, at ang biyaya ay ang presensiya ng Diyos; upang maharap natin ang presensiya ni Satanas, kailangan natin ang presensiya ng Diyos—Gen. 6:3, 8; Roma 7:17-21; Heb. 4:16; 1 Cor. 15:10.

2. Ang kinalabasan ng biyaya ay katuwiran; sa pamamagitan ng kapangyarihan ng biyaya, ng kalakasan ng biyaya, at ng buhay ng biyaya, maaari tayong maging matuwid sa Diyos, sa isa't isa, at kahit sa ating sarili—Roma 5:17, 21; 2 Ped. 2:5.
- B. Lumakad si Noe kasama ng Diyos at itinayo ang arka para sa pagsasagawa ng dibinong ekonomiya—Gen. 6:8-22; Heb. 11:7; 1 Ped. 3:20-21; Mat. 16:18:
 1. Ang unang pagtatayo ng Diyos sa mga Kasulatan ay ang arka ni Noe, sumasagisag kay Kristo bilang pagtatayo ng Diyos at tao; ang pagtatayo ng Diyos ay isang Diyos-tao—Juan 1:14; 2:19; 1 Cor. 3:9, 16-17; Apoc. 21:2, 22; Efe. 2:22; Awit 27:4.
 2. Ang pagtatayo ng arka ay sumasagisag sa pagtatayo ng sama-samang Kristo, ang ekklesia bilang Katawan ni Kristo, gamit ang elemento ng kayamanan ni Kristo bilang nagtatayong materyales—Mat. 16:18; 1 Cor. 3:9-12a; Efe. 3:8-10; 4:12.
 3. Ang tatlong palapag ng arka ay sumasagisag sa Tres-unong Diyos ayon sa karanasan natin sa Kanya; ang Espiritu, isinasagisag ng ibabang palapag, ay nagdadala sa atin sa Anak (1 Ped. 1:2; Juan 16:8, 13-15), at ang Anak ay nagdadala sa atin pataas sa ating karanasan sa Ama (14:6; Efe. 2:18; 1 Juan 1:5; 4:8).
 4. Sa ikatlong palapag ng arka ay mayroon lamang isang bintana, nakaharap sa kalangitan, sumasagisag na sa ekklesia, ang gusali ng Diyos, ay mayroon lamang isang pahayag at isang pangitain sa pamamagitan ng isang Bagong Tipang ministeryo—Gen. 6:16; Gawa 26:19; Kaw. 29:18a; 1 Tim. 1:3-4; 2 Cor. 3:6-9; 4:1.

IV. Ipinakikita sa atin sa Daniel na dapat nating tubusin ang panahon upang tamasahin si Kristo bilang sukdulang kahalagahan ng Diyos upang tayo ay mabuoan Niya upang maging mga tao ng kahalagahan, kahalagahan pa mismo, bilang Kanyang personal na kayamanan—Dan. 9:23; 10:11, 19; 1 Ped. 2:7; Exo. 19:4-6:

- A. Ang ekselenteng Kristo ay nagpakita kay Daniel sa Kanyang sukdulang kahalagahan bilang isang tao para sa kanyang pagpapahalaga, pag-aaliw, pagpapalakas-loob, pag-asa, at pagpapatatag—Dan. 10:4-9:
 1. Nagpakita si Kristo bilang isang Saserdote sa Kanyang pagkatao, isinasagisag ng balabal na lino, upang pangalagaan ang Kanyang piniling bayan sa kanilang pagkabihag—b. 5a; Exo. 28:31-35.
 2. Nagpakita si Kristo sa Kanyang pagkahari sa Kanyang pagkadibino, isinasagisag ng pamigkis na ginto, para sa pamumuno sa lahat ng bayan—Dan. 10:5b.
 3. Para sa pagpapahalaga ng Kanyang bayan, nagpakita si Kristo sa Kanyang kahalagahan at dignidad, na isinasagisag ng Kanyang katawan na gaya ng berilo; ang salitang Hebreo para sa *berilo* ay maaaring tumukoy sa isang malaasul na berde o dilaw na mahalagang bato, sumasagisag na si Kristo sa Kanyang pagsasakatawan ay dibino (dilaw), punô ng buhay (berde), at makalangit (asul)—b. 6a.
 4. Nagpakita rin si Kristo sa Kanyang kaningningan para sa pagliliwanag sa bayan, na isinasagisag ng Kanyang mukha na gaya ng anyo ng kidlat (b. 6b), at sa Kanyang nagbibigay-liwanag na paningin para sa pagsisiyasat at paghahatol, na isinasagisag ng Kanyang mga mata na gaya ng mga nagliliyab na sulo (b. 6c).
 5. Nagpakita si Kristo sa kislap ng Kanyang gawain at pagkilos, na isinasagisag ng Kanyang mga bisig at Kanyang mga paa na gaya ng kislap ng pinakintab na tanso—b. 6d.
 6. Nagpakita si Kristo sa Kanyang malakas na pagsasalita para sa paghahatol sa mga tao, na isinasagisag ng tunog ng Kanyang mga salita na gaya ng ingay ng napakaraming tao—b. 6e.
- B. Natanggap ni Daniel ang pahayag na ang buong sitwasyon ng mundo ay nasa ilalim ng pamumuno ng kalangitan sa pamamagitan ng Diyos ng kalangitan upang ibigay kay Kristo ang pagiging nakahihigit sa lahat, ang unang puwesto, sa lahat ng bagay—2:34-35, 44-45; 7:9-10; 4:34-35; Col. 1:15, 17-18; Apoc. 2:4-5.

V. “At...sumagot si Jehovah kay Job” (Job 38:1a); “pagkatapos ay sumagot si Job kay Jehovah” (42:1a); “at ibinaling ni Jehovah ang pagkakabihag ni Job” (b. 10a):

- A. Ang lohika ng mga kaibigan ni Job ay ayon sa linya ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama sa kanilang pag-iisip na ang mga pagdurusa ni Job ay isang bagay ng paghahatol ng Diyos; gayunpaman, ang mga pagdurusa ni Job ay ang pang-uubos ng Diyos upang matamo ng Diyos si Job nang sa gayon ay matamo niya ang Diyos nang higit pa—9:15; 11:12; 13:4; Fil. 3:8, 12-13:
1. Ang intensiyon ng Diyos kay Job ay ang sirain ang natural na Job sa kanyang kasakdalan at pagkamatuwid upang maitayo Niya ang isang napabagong Job sa kalikasan at mga katangian ng Diyos—Job 1:1; Tito 3:5.
 2. Ang intensiyon ng Diyos ay ang dalhin si Job tungo sa mas malalim na paghahanap sa Diyos upang matanto ni Job na ang kulang niya sa kanyang pantaong buhay ay ang Diyos Mismo at upang kanyang mahabol ang Diyos, matamo ang Diyos, at maihayag ang Diyos—Col. 2:19.
 3. Ang intensiyon ng Diyos ay ang magkaroon ng isang Job sa linya ng puno ng buhay at ang gawing isang tao ng Diyos si Job—Gen. 2:9; 1 Tim. 6:11; 2 Tim. 3:17; Efe. 3:14-21.
- B. Inihahayag ng Job na ang Biblia na binubuo ng animnapu't anim na aklat ay para lamang sa iisang bagay: ang ipamahagi ng Diyos sa loob ni Kristo sa pamamagitan ng Espiritu ang Kanyang sarili tungo sa atin upang maging ating buhay, ating kalikasan, at ating lahat-lahat upang maipamuhay natin si Kristo at maihayag si Kristo; ito dapat ang prinsipyong namamahala sa ating buhay—Job 10:13; Efe. 3:9; Fil. 3:8-9; Efe. 1:22-23; 2:15; Apoc. 21:2.
- C. Ang paraan upang mamuhay at gumawa sa prinsipyong ito ay ang maging at gawin ang lahat ng bagay ayon sa Espiritu, kasama ang Espiritu, sa loob ng Espiritu, at sa pamamagitan ng Espiritu sa pamamagitan ng pag-eensayo ng ating espiritu—Gal. 5:25; Roma 8:4; Fil. 3:3; Apoc. 2:7; 22:17a.

Mensahe 2

Ang Linya ng Buhay kay Noe— ang Buhay at Gawain na Nagbabago ng Kapanahunan

Babasahin sa Kasulatan: Gen. 6:5-14; Heb. 11:7

I. Nanampalataya si Noe sa Diyos, lumakad kasama ng Diyos, nagbigay-lugod sa Diyos, at nagtamasa sa lahat ng kung ano ang Diyos:

- A. Pinasamâ ni Satanas ang tao sa sukdulan, at nagpasya ang Diyos na lipulin ang taong Kanyang nilikha para sa Kanyang layunin.
- B. Kaya, tila ba natalo ang Diyos; *ngunit* ipinakikita ni Noe ang soberanong salik na nagbigay sa Diyos ng daan upang patuloy na maisagawa ang Kanyang orihinal na layunin sa tao.
- C. Sa pamamagitan ng buhay at gawain ni Noe, natamo ng Diyos ang tagumpay laban sa Kanyang kaaway at binago ang kapanahunan.

II. Ang buhay ni Noe ay isang buhay na nagbago ng kapanahunan—cf. Fil. 1:19-21a:

- A. Ang buhay na nagbabago ng kapanahunan ay isang buhay na nagmamana ng mga makadiyos na paraan ng mga ninuno:
 1. Minana ni Noe ang paraan ng kaligtasan ni Adam, tinatanggap ang pangako ni Kristo bilang binhi ng babae at ang pagtatakip ni Kristo bilang ang katuwirang nagbibigay-kasiyahan sa Diyos—Gen. 3:15, 20-21; cf. Isa. 12:2.
 2. Minana ni Noe ang paraan ng paghahandog ni Abel, iyon ay ang paghahandog ng Kristo sa Diyos, hindi lamang bilang ang hain para sa ating mga kasalanan bagkus bilang isang kaloob din para sa pagbibigay-lugod sa Diyos—Gen. 4:4.
 3. Minana ni Noe ang paraan ng pagtawag ni Enosh sa pangalan ni Jehovah upang matamasa ang lahat ng kung ano Siya—b. 26; Jer. 33:3; Roma 10:12; 2 Tim. 2:22.
 4. Minana ni Noe ang paraan ng paglakad ni Enoc kasama ng Diyos, iyon ay ang kunin ang Diyos bilang ating sentro at lahat-lahat, pamumuhay at paggawa ng lahat ng bagay ayon sa Diyos at kasama ang Diyos—Gen. 5:22-24; Heb. 11:5-6; 2 Cor. 5:4, 9, 14-16; 6:1.
- B. Ipinakita ng Diyos kay Noe ang totoong sitwasyon ng masamang kapanahunan kung saan siya nabuhay—Gen. 6:3, 5, 11, 13; Mat. 24:37-39; 2 Tim. 3:1-5.
- C. “*Subalit si Noe* ay nakasumpong ng kagandahang-loob [biyaya] sa paningin ni Jehovah”—Gen. 6:8:
 1. Kapag ginawa ni Satanas ang kanyang pinakamakakaya upang pinsalain ang sitwasyon, palaging may ilan na nakasusumpong ng biyaya sa mga mata ng Diyos upang maging mga yaong nagbabaling ng kapanahunan—cf. Dan. 1:8; 9:23; 10:11, 19.
 2. Ang pangunahing layunin ng talâ ng Genesis ay hindi ang ipakita ang pagkatisod kundi ipakita kung gaano kalaki ang magagawa ng biyaya ng Diyos para sa mga natisod na tao:
 - a. Ang biyaya ay ang Diyos Mismo, ang presensiya ng Diyos, na tinatamasa natin upang maging lahat-lahat sa atin at gawin ang lahat sa loob natin, sa pamamagitan natin, at para sa atin—Juan 1:14, 16-17; Apoc. 22:21.
 - b. Ang pagtatamasa sa Panginoon bilang biyaya ay sa mga umiibig sa Kanya—Efe. 6:24; Juan 21:15-17.
 - c. Ang biyaya ng Panginoong Hesu-Kristo bilang masaganang panustos ng Tres-

unong Diyos ay natatamasa natin sa pamamagitan ng pag-eensayo ng ating pantaong espiritu—Heb. 10:29b; Gal. 6:18; Fil. 4:23; Filem. 25; 2 Tim. 4:22.

- d. Ang salita ng Diyos ay ang salita ng biyaya—Gawa 20:32; Col. 3:16; cf. Jer. 15:16.
- e. Nararanasan natin ang naprosesong Tres-unong Diyos bilang biyaya ng buhay sa pagpupulong kasama ng mga banal sa batayan ng kaisahan—Awit 133:3; 1 Ped. 3:7; Gawa 4:33; 11:23.
- f. Maaari nating maranasan ang Panginoon bilang ating dumarami at sumasapat sa lahat na biyaya sa gitna ng mga pagdurusa at mga pagsubok—2 Cor. 12:9.
- g. Kailangan nating magpagal para sa Panginoon sa kapangyarihan ng Kanyang biyaya—1 Cor. 15:10, 58; 3:12.
- h. Kailangan nating maging mabubuting katiwala ng iba't ibang biyaya ng Diyos—1 Ped. 4:10; Efe. 3:2; 2 Cor. 1:15; Efe. 4:29.
- i. Sa pamamagitan ng kapangyarihan ng biyaya, ng kalakasan ng biyaya, at ng buhay ng biyaya, maaari tayong maging matuwid sa Diyos at sa isa't isa; ang biyaya ay nagbubunga ng katuwiran—Heb. 11:7; Roma 5:17, 21.

III. Ang gawain ni Noe ay isang gawain na nagbago ng kapanahunan—1 Cor. 3:9; 2 Cor. 6:1; Mat. 16:18; 1 Cor. 3:12:

- A. Binigyan ng Diyos si Noe ng isang nagpapaloob ng lahat na pahayag, isang higit pang pahayag, ang pahayag na itayo ang arka, na siyang paraan upang wakasan ng Diyos ang napasamang henerasyon at ipasok ang isang bagong kapanahunan:
 - 1. Ang arka ay isang sagisag ni Kristo (1 Ped. 3:20-21)—hindi lamang ang indibidwal na Kristo bagkus gayundin ang sama-samang Kristo, ang ekklesia, na siyang Katawan ni Kristo at ang bagong tao upang pasukdulin sa Bagong Herusalem (Mat. 16:18; 1 Cor. 12:12; Efe. 2:15-16; Col. 3:10-11; Apoc. 21:2).
 - 2. Ang pagtatayo ng arka ay sumasagisag sa pagtatayo ng sama-samang Kristo, gamit ang elemento ng mga kayamanan ni Kristo bilang materyales sa pagtatayo, ng mga gumagawang kasama ng Diyos—1 Cor. 3:9-12a; Efe. 4:12; 2:22.
 - 3. Ang pagtatayong ito ay ang paggawa ni Kristo tungo sa mga tao upang sama-sama silang itayo sa pamamagitan ni Kristo upang sila ay maging kahayagan ng Diyos sa laman—1 Tim. 3:15-16:
 - a. Ang pinakamahalagang bagay sa ating gawain ay ang ihain ang nagtatayo at naitayong Diyos tungo sa iba nang sa gayon ay maitayo ng Tres-unong Diyos ang Kanyang sarili tungo sa kanilang katauhan—Mat. 16:18; Efe. 2:21-22; 3:17a; 1 Cor. 14:4b.
 - b. Kailangan nating isagawa ang isang bagay—ihain ang naproseso at napasukdol na Tres-unong Diyos tungo sa iba nang sa gayon ay maitayo Niya ang Kanyang sarili tungo sa kanilang panloob na tao; kailangan nating manalangin na turuan tayo ng Panginoon na gumawa sa ganitong paraan—2 Cor. 13:14; 1 Cor. 3:9a, 10, 12; Roma 11:36.
- B. Sa pamamagitan ng pagtatayo ng ekklesia at pagpasok sa buhay-ekklesia, maliligtas tayo mula sa paghahatol ng Diyos sa masamang henerasyon ngayon sa pamamagitan ng matinding kapighatian at maihihiwalay mula sa henerasyong iyon upang ipasok sa isang bagong kapanahunan, ang kapanahunan ng milenyum—Heb. 11:7; Mat. 24:37-39; Luc. 17:26-27.

Ang Tagumpay ng mga Mandaraig na Makikita Kay Daniel at sa Kanyang mga Kasama

Babasahin sa Kasulatan: Dan. 1—6

I. Ang prinsipyo ng pagbabawi ng Panginoon ay makikita kay “Daniel at sa kanyang mga kasama” (Hananias, Mishael, at Azarias), bilang mga mandaraig na lubusang kaisa ng Diyos sa kanilang tagumpay laban sa mga balak ni Satanas—Dan. 2:13, 17; cf. Apoc. 17:14; Mat. 22:14:

- A. Sa kanyang makadiyablong panunukso kay Daniel at sa kanyang mga kasama, pinalitan ni Nebukadnezar ang kanilang mga pangalan, na nagpapahiwatig na sila ay nabibilang sa Diyos, tungo sa mga pangalang ginawa silang kaisa ng mga diyos-diyosan—Dan. 1:6-7.
- B. Ang pangalang Daniel, nangangahulugang “Ang Diyos ang aking Hukom,” ay pinalitan ng Belteshasar, nangangahulugang “ang prinsipe ni Bel,” o “ang paborito ni Bel”—Isa. 46:1.
- C. Ang pangalang Hananias, nangangahulugang “Si Jah ay mapagbiyayang nagbigay,” o, “pinaboran ni Jah,” ay pinalitan ng Shadrac, nangangahulugang “niliwanagan ng diyos ng araw.”
- D. Ang pangalang Mishael, nangangahulugang “Sino ang kung ano ang Diyos?” ay pinalitan ng Meshac, nangangahulugang “Sino ang maaaring maging katulad ng diyosang si Shac?”
- E. Ang pangalang Azarias, nangangahulugang “Si Jah ay tumulong,” ay pinalitan ng Abed-nego, nangangahulugang “ang tapat na lingkod ng diyos ng apoy na si Nego.”

II. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa mga makademonyong diyeta—Dan. 1:

- A. Ang makadiyablong panunukso ni Nebukadnezar ay ang rahuyuin muna ang apat na matatalinong kabataang inapo ng nagaping hirang ng Diyos, si Daniel at ang kanyang tatlong kasama, na marumihan sa pamamagitan ng pakikibahagi sa kanyang maruming pagkain, pagkaing inihandog sa mga diyos-diyosan.
- B. Ang kainin ni Daniel at ng kanyang mga kasama ang pagkaing iyon ay ang tanggapin ang karumihan, ang tanggapin ang mga diyos-diyosan, at sa gayon ay maging kaisa ni Satanas—cf. 1 Cor. 10:19-21.
- C. Nang tumanggi si Daniel at ang kanyang mga kasama na kainin ang maruming pagkain ni Nebukadnezar at sa halip ay piniling kainin ang mga gulay (Dan. 1:8-16), sa prinsipyo ay tinanggihan nila ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama (cf. Gen. 3:1-6) at kinuha ang puno ng buhay, na nagsanhi sa kanilang maging kaisa ng Diyos (cf. 2:9, 16-17).
- D. Ang pagbabawi ng Panginoon ay ang pagbabawi ng pagkain kay Hesus para sa pagtatayo ng ekklesia—bb. 9, 16-17; Apoc. 2:7, 17; 3:20.
- E. Maaari nating kainin si Hesus sa pamamagitan ng pagkain ng Kanyang mga salita at sa pamamagitan ng pagiging maingat sa pakikipag-ugnay at maging kasama ng mga tumatawag sa Kanya mula sa isang dalisay na puso—Jer. 15:16; 2 Tim. 2:22; 1 Cor. 15:33; Kaw. 13:20.

III. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa makadiyablong

pambubulag na humahadlang sa mga tao na makita ang malaking imahen ng tao at ang dumudurog na bato bilang dibinong kasaysayan sa loob ng pantaong kasaysayan—Dan. 2:

- A. Dudurugin at papatayin ng sama-samang Kristo bilang ang bato at ang bundok, ang Kasintahang lalaki kasama ang Kanyang kasintahang babae, ang sama-samang tao ng Diyos na may hininga ng Diyos, si Antikristo at ang kanyang hukbo sa pamamagitan ng hininga, ng tabak, ng Kanyang bibig—bb. 34-35, 44-45; 2 Tes. 2:8; Apoc. 19:11-21; Gen. 11:4-9; cf. Isa. 33:22.
- B. Nilalalinan tayo ni Kristo, bilang buháy at mahalagang bato, pundasyong bato, panulok na bato, at pangulong bato ng gusali ng Diyos, ng Kanyang sarili bilang kahalagahan upang transpormahin tayo tungo sa pagiging mga buháy at mahahalagang bato para sa Kanyang pagtatayo—1 Ped. 2:4-8; Isa. 28:16; Zac. 3:9; 4:7, 9-10.

IV. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa panrarahuyo ng pagsamba sa diyos-diyosan—Dan. 3; cf. Mat. 4:9-10:

- A. Anumang hindi totoong Diyos sa ating isinilang na muling espiritu ay isang diyos-diyosan na humahalili sa Diyos; anumang hindi sa espiritu o mula sa espiritu ay isang diyos-diyosan—1 Juan 5:21.
- B. Ang kaaway ng Katawan ay ang sarili na humahalili sa Diyos kasama ang sariling interes nito, pagtataas sa sarili, pagluluwalhati sa sarili, sariling kagandahan, at sariling kalakasan; sa loob at para sa Katawan ay itinatatwa natin ang ating sarili at hindi ipinangangaral ang ating sarili kundi si Kristo Hesus bilang Panginoon—Mat. 16:24; 2 Cor. 4:5.
- C. Ang mga kasama ni Daniel ay may totoong espiritu ng pagkamartir; nanindigan sila para sa Panginoon bilang ang namumukod-tanging Diyos at laban sa pagsamba sa diyos-diyosan sa halaga ng kanilang buhay, inihagis sa utos ni Nebukadnezar sa isang hurno ng nagniningas na apoy—Dan. 3:19-23.
- D. Nang tumingin si Nebukadnezar sa hurno, nakita niya ang apat na lalaking lumalakad sa gitna ng apoy (bb. 24-25); ang ikaapat ay ang ekselenteng Kristo bilang Anak ng Tao, na dumating upang samahan ang Kanyang tatlong nagdurusa, inusig na mga mandaraig at upang gawing isang kaaya-ayang lugar ang apoy na kanilang lalakaran.
- E. Hindi na kinailangang hilingin sa Diyos ng tatlong mandaraig na iligtas sila sa hurno (cf. b. 17); si Kristo bilang Anak ng Tao—ang Isa na kuwalipikado at may kakayahang makisimpatiya sa bayan ng Diyos sa lahat ng bagay (Heb. 4:15-16)—ay dumating upang maging kanilang Kasama at mangalaga sa kanila sa kanilang pagdurusa, sa pamamagitan ng Kanyang presensiya ay ginagawang isang kaaya-ayang sitwasyon ang kanilang lugar ng pagdurusa.

V. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa pagtatakip na humahadlang sa mga tao na makita ang pamumuno ng kalangitan sa pamamagitan ng Diyos ng kalangitan—Dan. 4:

- A. Bilang mga pinili ng Diyos na maging Kanyang bayan para sa pagiging nakahihigit sa lahat ni Kristo, tayo ay nasa ilalim ng makalangit na pamumuno ng Diyos para sa layuning gawing nakahihigit sa lahat si Kristo—bb. 18, 23-26, 30-32; Roma 8:28-29; Col. 1:18b; 2 Cor. 10:13, 18; Jer. 9:23-24.
- B. “Kaya Niyang ibaba ang mga lumalakad na may kapalaluan”—Dan. 4:37b.

VI. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa kamangmangan hinggil sa resulta ng paglalasing sa harap ng Diyos at ng pang-iinsulto sa Kanyang kabanalan—kap. 5:

- A. Ang pagkuha ni Belshasar ng mga sisidlan na para sa pagsamba sa Diyos sa Kanyang banal na templo sa Herusalem at paggamit ng mga ito sa pagsamba sa mga diyos-diyosan ay isang insulto sa kabanalan ng Diyos (b. 4); dapat sana ay natutuhan niya ang aral mula sa karanasan ni Nebukadnezar (4:18-37); gayunpaman, hindi niya natutuhan ang aral at nagdusa bilang resulta (5:18, 20, 24-31).
- B. “Isang ekselenteng espiritu at kaalaman at pang-unawa, at ang pagpapaliwanag ng mga panaginip, ang pagpapahayag ng mga bugtong, at ang paglutas ng mga suliranin [lit., mga buhol] ang nasumpungan sa Daniel na ito”—b. 12a.
- C. “Ikaw..., Belshasar, ay hindi mo pinapagkumbaba ang iyong puso, bagaman iyong nalalaman ang lahat ng ito; [kundi] itinaas mo ang iyong sarili laban sa Panginoon ng langit; at kanilang dinala ang mga sisidlan ng Kanyang bahay sa harapan mo, at ikaw, at ang iyong mga [panginoon], ang iyong mga asawa at ang iyong mga asawang-lingkod, ay uminom ng alak mula sa mga iyon; at pinuri mo ang mga diyos ng pilak, ginto, tanso, bakal, kahoy at bato, na hindi nakakakita, nakakarinig, o nakakaalam man. Ngunit ang Diyos na may hawak sa iyong paghinga, at sa kanya ang lahat mong mga lakad, ay hindi mo niluwalhati”—bb. 22-23, cf. b. 20.

VII. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa katusuhan na nagbabawal sa katapatan ng mga mandaraig sa pagsamba sa Diyos—kap. 6:

- A. Ang sentro ng Daniel 6 ay ang panalangin ng tao para sa pagsasagawa ng ekonomiya ng Diyos; dumepende si Daniel sa panalangin upang gawin ang hindi kayang gawin ng tao at upang maunawaan ang hindi kayang maunawaan ng tao; wala nang iba pang paraan upang dalhin ang ekonomiya ng Diyos tungo sa kapuspusan at tungo sa katuparan maliban sa pamamagitan ng panalangin; ito ang panloob na lihim ng kapitulong ito.
- B. Nanalangin si Daniel nang tatlong beses araw-araw na ang kanyang bintana ay nakabukas paharap sa Herusalem; sa pamamagitan ng kanyang mabiyayang panalangin ay ibinalik ng Diyos ang Israel sa lupain ng kanilang mga ama (b. 10; cf. 1 Hari 19:12, 18); pakikikingan ng Diyos ang ating panalangin kapag ang ating panalangin ay paharap kay Kristo (isinasagisag ng Banal na Lupain), paharap sa kaharian ng Diyos (isinasagisag ng banal na lunsod), at paharap sa bahay ng Diyos (isinasagisag ng banal na templo) bilang gol sa walang hanggang ekonomiya ng Diyos—8:48-49.

Mensahe Apat

Si Job at ang Dalawang Puno

Babasahin sa Kasulatan: Gen. 2:9, 17; Apoc. 22:1-2, 14; Job 1:1; 2:3; 42:1-6

I. Sa dibinong pahayag ay may dalawang puno, dalawang pinagmumulan, dalawang daan, dalawang prinsipyo, at dalawang kasukdulan:

A. Dalawang puno:

1. Ang puno ng buhay ay sumasagisag sa Tres-unong Diyos bilang buhay sa tao sa relasyon ng tao sa Kanya—Gen. 2:9; Awit 36:9a.
2. Ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama ay sumasagisag kay Satanas, ang diyablo, ang masamang isa, bilang kamatayan sa tao sa pagkatisod ng tao sa harap ng Diyos—Gen. 2:17.

B. Dalawang pinagmumulan:

1. Ang puno ng buhay ay ang pinagmumulan ng mga taong naghahanap sa Diyos bilang buhay para sa kanilang panustos at katamasahan—Juan 1:4; 15:1.
2. Ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama ay ang pinagmumulan ng mga tao na sumusunod kay Satanas bilang kanilang lason tungo sa kamatayan at walang hanggang kapahamakan—8:44.
3. Ang kinalabasan ng dalawang pinagmumulang ito ay dalawang kaharian—ang kaharian ng Diyos at ang kaharian ni Satanas—Mat. 21:43; 12:26; Col. 1:13.

C. Dalawang daan:

1. Ang unang daan ay ang daan ng buhay, ang makipot na daan, para sa paghahanap ng mga tao sa Diyos, pagtatamo sa Diyos, at pagtatamasa sa Diyos sa Kanyang buhay na walang hanggan bilang panustos—Mat. 7:14; Gawa 9:2; 16:17; 18:25-26; 2 Ped. 2:15, 21.
2. Ang ikalawang daan ay ang daan ng kamatayan at ng mabuti at masama, ang maluwag na daan, para sa pagsunod ng mga tao kay Satanas upang maging kanyang mga anak—Mat. 7:13; 1 Juan 3:10a.

D. Dalawang prinsipyo:

1. Ang unang prinsipyo ay ang prinsipyo ng buhay—ang prinsipyo ng pagdepende sa Diyos—Juan 15:5; Gen. 4:4.
2. Ang ikalawang prinsipyo ay ang prinsipyo ng kamatayan at ng mabuti at masama—ang prinsipyo ng hindi pagdepende sa Diyos—Jer. 17:5-6; Gen. 4:3.

E. Ang dalawang kasukdulan ay ang panghuling kinalabasan ng dalawang daan na tinatahak ng mga tao sa kanilang relasyon sa Diyos:

1. Ang kasukdulan ng daan ng buhay ng Diyos ay isang lunsod ng tubig ng buhay, ang Bagong Herusalem—Apoc. 21:2, 10-11; 22:1-2.
2. Ang kasukdulan ng daan ng kamatayan at ng mabuti at masama ay isang dagat-dagatang apoy—19:20; 20:10, 14-15; 21:8.

II. Ang intensiyon ng Diyos ay hindi ang magkaroon ng isang Job sa linya ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama kundi ng isang Job sa linya ng puno ng buhay:

- A. Ang lohika ni Job at ng kanyang mga kaibigan ay ayon sa linya ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama—Job 2:11—32:1.
- B. Si Job, tulad ng kanyang mga kaibigan, ay nahinto sa kaalaman ng mabuti at masama, hindi nalalaman ang ekonomiya ng Diyos—4:7-8.

- C. Si Job at ang kanyang mga kaibigan ay nasa kinasasaklawan ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama; sinusubukan ng Diyos na sagipin sila mula sa kinasasaklawang iyon at ilagay sila tungo sa kinasasaklawan ng puno ng buhay—1:1; 2:3; 19:10.
- D. Ang layunin ng Diyos sa pagtutuos kay Job ay ang ibaling siya mula sa daan ng mabuti at masama tungo sa daan ng buhay nang sa gayon ay matamo niya ang Diyos nang lubusan—42:1-6.

III. Kailangan natin ng pangitain ng puno ng buhay—isang pangitain ng Diyos sa loob ni Kristo bilang ating pagkain—Gen. 2:9; Apoc. 22:1-2, 14:

- A. Ang puno ng buhay ay sumasagisag sa Tres-unong Diyos sa loob ni Kristo upang ipamahagi ang Kanyang sarili tungo sa Kanyang piniling bayan bilang buhay sa anyo ng pagkain—Gen. 2:9.
- B. Ang puno ng buhay ay ang sentro ng sansinukob:
 - 1. Ayon sa layunin ng Diyos, ang lupa ay ang sentro ng sansinukob, ang halamanan ng Eden ay ang sentro ng lupa, at ang puno ng buhay ay ang sentro ng halamanan ng Eden; kaya, ang sansinukob ay nakasentro sa puno ng buhay.
 - 2. Wala nang higit na sentral at mahalaga kapwa sa Diyos at tao kaysa sa puno ng buhay—3:22; Apoc. 22:14.
- C. Inihahayag ng Bagong Tipan na si Kristo ang katuparan ng larawan ng puno ng buhay—Juan 1:4; 15:5.
- D. Ang lahat ng aspekto ng nagpapaloob ng lahat na Kristo na inihayag sa Ebanghelyo ni Juan ay ang mga kinalabasan ng puno ng buhay—6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.
- E. Ang pagtatamasa sa puno ng buhay ang magiging walang hanggang bahagi ng lahat ng tinubos ng Diyos—Apoc. 22:1-2, 14:
 - 1. Tinutupad ng puno ng buhay nang magpasawalang-hanggan ang nilayon ng Diyos para sa tao mula pa sa simula—Gen. 1:26; 2:9.
 - 2. Ang mga bunga ng puno ng buhay ang magiging pagkain ng mga tinubos ng Diyos sa kawalang-hanggan; ang mga bungang ito ay patuloy na magiging sariwa, na ibinubunga kada buwan—Apoc. 22:2.

IV. Nang tayo ay maisilang na muli, itinanim ni Kristo ang Kanyang sarili tungo sa atin bilang puno ng buhay—Juan 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 11:25; 15:1, 5:

- A. Sa ating praktikal na pamumuhay, maaaring wala tayo sa linya ng puno ng buhay kundi nasa linya ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama—Kaw. 16:25; 21:2.
- B. Si Job ay naghabol ng isang bagay sa kinasasaklawan ng etika, subalit tayo, ang mga mananampalataya sa loob ni Kristo, ay dapat maghabol ng isang bagay sa kinasasaklawan ng Diyos—1 Cor. 15:28; Efe. 3:16-21.
- C. Sa ating pang-araw-araw na pamumuhay, hindi tayo dapat nasa kinasasaklawan ng puno ng kaalaman ng mabuti at masama kundi nasa kinasasaklawan ng Espiritung nagbibigay-buhay—1 Cor. 15:45b; Roma 8:2.
- D. Ang intensiyon ng Diyos ay ang gibain tayo at itayo tayong muli gamit ang Kanyang sarili bilang ating buhay at kalikasan nang sa gayon ay maging mga tao tayo na lubusang kaisa Niya—2 Cor. 1:9; 4:14.

Ang Intensiyon ng Diyos kay Job—Yaong ang isang Mabuting Tao ay Maging isang Diyos-tao

Babasahin sa Kasulatan: Job 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6

I. Ang Biblia na may animnapu't anim na aklat ay para lamang sa iisang bagay—ang maipamahagi ng Diyos sa loob ni Kristo bilang Espiritu ang Kanyang sarili tungo sa atin upang maging ating buhay, ating kalikasan, at ating lahat-lahat upang maipamuhay natin si Kristo at maihayag si Kristo—Efe. 3:16-17a; Fil. 1:21a:

- A. Ito dapat ang prinsipyo na namamahala sa ating buhay—Juan 6:57.
- B. Sa isang praktikal na paraan, ito dapat ang maging puno ng buhay ngayon para sa ating pagtatamasa—Apoc. 22:14.

II. Si Job ay isang mabuting tao, inihahayag ang kanyang sarili sa kanyang kasakdalan, pagkamatuwid, at integridad—Job 27:5; 31:6; 32:1:

- A. Ang pagiging sakdal ay may kaugnayan sa panloob na tao, at ang pagiging matuwid ay may kaugnayan sa panlabas na tao—1:1.
- B. Si Job ay isang tao ng integridad; ang integridad ay ang kabuoan ng pagiging sakdal at matuwid—2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Patungkol kay Job, ang integridad ang buong kahayagan ng kung ano siya.
 - 2. Sa pag-uugali, si Job ay sakdal at matuwid, at sa kanyang etika, siya ay may mataas na pamantayan ng integridad.
- C. Si Job sa positibong paraan ay may takot sa Diyos at sa negatibong paraan ay lumayo sa kasamaan—1:1:
 - 1. Hindi nilikha ng Diyos ang tao upang matakot lamang sa Kanya at hindi gumawa ng anumang mali; sa halip, nilikha ng Diyos ang tao sa Kanyang sariling larawan at ayon sa Kanyang wangis upang maihayag ng tao ang Diyos—Gen. 1:26.
 - 2. Ang ihayag ang Diyos ay mas mataas kaysa sa pagkatakot sa Diyos at paglayo sa kasamaan.
 - 3. Ang naabot ni Job sa kanyang kasakdalan, pagkamatuwid, at integridad ay lubusang walang kabuluhan; hindi nito natupad ang layunin ng Diyos ni natugunan ang Kanyang nais, kaya naman mapagmahal Siyang nagmalasakit kay Job—Job 1:6-8; 2:1-3.
- D. Tanging ang Diyos ang nakaaalam na may pangangailangan si Job—wala siyang Diyos sa loob niya; kaya, ninais ng Diyos na matamo Siya ni Job upang maihayag Siya para sa katuparan ng Kanyang layunin—42:5-6.

III. Ang intensiyon ng Diyos ay yaong maging Diyos-tao si Job, inihahayag ang Diyos sa Kanyang mga katangian—22:24-25; 38:1-3:

- A. Pinapasok ng Diyos si Job sa isa pang kinasasaklawan, ang kinasasaklawan ng Diyos, upang matamo ni Job ang Diyos sa halip na ang kanyang mga nakamit sa kanyang kasakdalan, katuwiran, at integridad—42:5-6.
- B. Ang intensiyon ng Diyos kay Job ay ang ubusin siya at tanggalan siya ng kanyang mga nakamit, kanyang mga nagawa, sa pinakamataas na pamantayan ng etika sa kasakdalan at pagkamatuwid—31:6.
- C. Ang intensiyon ng Diyos ay ang gibain ang natural na Job sa kanyang kasakdalan at pagkamatuwid upang makapagtayo Siya ng napabagong Job sa kalikasan at mga katangian ng Diyos—1:6-8; 2:3-6.

- D. Ang intensiyon ng Diyos ay ang gawin si Job na tao ng Diyos, puspos ng Kristo, ang pagsasakatawan ng Diyos, upang maging kapuspusan ng Diyos para sa kahayagan ng Diyos sa loob ni Kristo—1 Tim. 6:11; 2 Tim. 3:17.
- E. Isinagawa kay Job ang pagtatanggal at pag-uubos ng Diyos upang gibain siya upang ang Diyos ay magkaroon ng saligan at daan na itayo siyang muli gamit ang Diyos Mismo nang sa gayon siya ay maging Diyos-tao, katulad ng Diyos sa Kanyang buhay at kalikasan subalit hindi sa Kanyang pagka-Diyos, upang maihayag ang Diyos—Efe. 3:16-21.

IV. Kay Kristo ang Diyos ay naibuo tungo sa tao, ang tao ay naibuo tungo sa Diyos, at ang Diyos at tao ay napagsama upang maging isang entidad, na tinatawag na Diyos-tao—Mat. 1:21, 23; Luc. 1:35; Tito 2:13; 1 Tim. 2:5:

- A. Ang maraming Diyos-tao, ang maraming anak ng Diyos, ay ang karagdagan, pagpaparami, duplikasyon, at pagpapatuloy ni Kristo, ang unang Diyos-tao—Juan 12:24; Heb. 2:10; Roma 8:29.
- B. Ang isang Diyos-tao ay isa na nakikibahagi sa buhay at kalikasan ng Diyos, sa gayon ay nagiging kaisa ng Diyos sa Kanyang buhay at kalikasan at sa gayon ay inihahayag Siya—Juan 3:15; 2 Ped. 1:4; 1 Cor. 6:17.
- C. Ang isang Diyos-tao ay ipinanganak ng Diyos upang maging anak ng Diyos, nagtataglay ng buhay at kalikasan ng Diyos—Juan 1:12-13; 3:6:
 - 1. Ang isang Diyos-tao ay may dalawang buhay, ang pantao at ang dibino, at dalawang kalikasan, pagkatao at pagkadibino.
 - 2. Ang isang Diyos-tao ay isang buhay-tao—1 Juan 5:11-13; Roma 8:2, 6, 10-11.
 - 3. Ang isang Diyos-tao ay isang ginto-tao—Exo. 25:11; 1 Ped. 1:7; Apoc. 3:18; 21:18b.
- D. Ang isang Diyos-tao ay nabubuoan ng Diyos, taglay ang Diyos bilang kanyang buhay, panustos-buhay, at lahat-lahat; sa gayon, ang isang Diyos-tao ay isang tao gayunma'y Diyos at Diyos gayunma'y tao—Efe. 3:16-17a.
- E. Ang isang Diyos-tao ay isang bagong nilikha at ang katuwiran ng Diyos sa loob ni Kristo—2 Cor. 5:17, 21.
- F. Ang isang Diyos-tao ay umiibig sa Panginoon nang kanyang buong katauhan, yaon ay, mula sa kanyang puso, kaluluwa, kaisipan, at kalakasan—Marc. 12:30.
- G. Ang isang Diyos-tao ay walang pagtitiwala sa laman, nagtatatwa ng sarili, at nageensayo ng espiritu upang ipamuhay si Kristo—Fil. 3:3; Mat. 16:24; 1 Tim. 4:7; Fil. 1:21a.
- H. Ang isang Diyos-tao ay isang tao ng Diyos na may salita ng Diyos, ihinihinga ang hininga ng Diyos—1 Tim. 6:11; 2 Tim. 3:16-17.
- I. Natatanto ng isang Diyos-tao na hindi siya isang nagsasariling indibidwal kundi bahagi ng isang sama-samang Diyos-tao—ang Katawan ni Kristo, ang isang bagong tao—1 Cor. 12:12-13; Efe. 4:16; Col. 3:10-11.